

Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών Εκλογές για το 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΟΡΦΩΣΗ, ΔΟΥΛΕΙΑ, ΖΩΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Αυτές τις ημέρες πραγματοποιούνται **αρχαιρεσίες, στις ΕΛΜΕ όλης της χώρας, για αντιπροσώπους στο 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ (2-4 Ιούλη 2017)** όπου θα εκλεγεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Πάρε μέρος στη Γενική Συνέλευση του σωματείου και στις εκλογές.

Με την ψήφο και τη συμμετοχή σου στους αγώνες:

- **Πες ένα νικηρό φτάνει πιά, δεν πάει άλλο,** με την πολιτική που ματώνει το λαό για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων, με την πολιτική που υποτάσσει ακόμα πιο βαθιά και την εκπαίδευση στις ανάγκες αναπαραγωγής του εκμεταλλευτικού συστήματος.
- **Δυναμώσε τον αγώνα** για την υπεράσπιση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για την ανάκτηση των απωλειών μας, για την ολόπλευρη στήριξη των μαθητών των λαϊκών οικογενειών.
- **Ενίσχυσε τη γραμμή πάλης** μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα που θέτει ως αιχμή του δόρατος τη σύγκρουση με όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, με την Ε.Ε. και τους μονοπωλιακούς ομίλους, ως προϋπόθεση για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Γνωρίζεις από την πείρα σου ότι οι ομοσπονδίες, τα συνδικάτα, οι επιτροπές αγώνα και οι συνδικαλιστές που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, έδωσαν και θα δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό για να δυναμώσει μέσα στον κλάδο ένα κίνημα που θα παλεύει ανυποχώρητα απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, για σωματεία που θα λειτουργούν ουσιαστικά και θα είναι στήριγμα όλων των συναδέλφων.

Εδώ βρίσκεται η ελπίδα και η προοπτική!

Το ΠΑΜΕ, ως μέτωπο συσπείρωσης συνδικαλιστικών οργανώσεων, πρωτοστάτησε στην οργάνωση της λαϊκής απερίθρευσης. Έχει ως βασικό άξονα της δράσης του την ισχυροποίηση της κοινωνικής συμμαχίας εργαζομένων, μικρών αγροτών, αυτοαπασχολούμενων απέναντι στον κοινό εχθρό, τα μονοπώλια και την εξουσία τους.

Το ΠΑΜΕ κατοχυρώθηκε στη συνείδηση των εργαζομένων όχι μόνο γιατί δε δίπλωσε τη σημαία του αγώνα, αλλά και γιατί δεν πορεύτηκε κάτω από "ξένη σημαία" όπως έκαναν όλες οι άλλες δυνάμεις, μετατρέποντας την ΟΛΜΕ σε "σκαλοπάτι" για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις κάθε απόχρωσης, για να αλλάξει απλώς το μείγμα διαχείρισης υπέρ του κεφαλαίου.

Η ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ, η συσπείρωση σ' αυτό νέων συνδικάτων και συνδικαλιστών, η απαλλαγή από τον κρατικό κυβερνητικό συνδικαλισμό, από τη γραμμή της εναλλαγής αστικών κυβερνήσεων, είναι βασική προϋπόθεση για την ανασύνταξη του κινήματος και την απερίθρευση των εργαζομένων.

**Κάνε τώρα το βήμα! Στήριξε έμπρακτα αυτή την προοπτική.
Οι εργαζόμενοι έχουμε τη δύναμη στα χέρια μας!**

Η δύναμη της λαϊκής πάλης είναι ανυπέροβλη όταν στοχεύει τον πραγματικό αντίπαλο. Όχι άλλη αναμονή, όχι άλλες απογοητεύσεις, όχι άλλος χαμένος χρόνος.

**STOP στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο
και τις επεμβάσεις.**

Δεν δεχόμαστε η γειτονία μας να γίνει θέατρο πολεμικών συγκρούσεων για τα κέρδη των μονοπωλίων, **δεν δεχόμαστε** το Αιγαίο να γίνεται υγρός τάφος προσφύγων και μεταναστών.

Ανοίγουμε μια μεγάλη αγκαλιά αλληλεγγύης και αδελφούνης για όλα τα παιδιά θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων που βρίσκονται στη χώρα μας. **Παλεύουμε για το δικαίωμά τους** στη μόρφωση και την ανθρώπινη ζωή.

Απεμπλοκή της χώρας μας από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, **αποδέσμευση** από NATO και Ε.Ε.

**Με οργάνωση, αγώνα και συσπείρωση στο Πανεργατικό Μέτωπο
μπορούν να έρθουν τα πάνω – κάτω**

Μη ψάχνεις λύσεις εκεί που δεν υπάρχουν...

Τη λύση θα τη δώσουμε μαζί!

Η πείρα των τελευταίων ετών, και ειδικότερα των δυο τελευταίων της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ANEL, δείχνει ότι η αντιλαϊκή επίθεση, τα μέτρα και τα μνημόνια θα είναι συνεχώς στην ημερήσια διάταξη όσο στο επίκεντρο της οικονομίας και της κοινωνίας θα βρίσκονται οι στόχοι της κερδοφορίας, της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Εδώ βρίσκεται η αιτία της αντιλαϊκής επίθεσης

και όχι στην ανικανότητα, τις “ιδεοληψίες” ή την υποτέλεια των κυβερνήσεων στους ξένους όπως καλλιεργείται από διάφορες πλευρές.

Για παράδειγμα οι δώδεκα θέσεις του ΣΕΒ για την Παιδεία (βλ. αυτονομία, αξιολόγηση κ.ά.) δεν είναι απλώς μνημονιακές υποχρεώσεις.

Είναι ανάγκες προσαρμογής της εκπαίδευσης στις απαιτήσεις της αγοράς. Είναι θέσεις που υιοθετούν όλα τα κόμματα της αστικής διαχείρισης.

Η καθημερινότητα που διαμορφώνεται στο σχολείο είναι άρρηκτα συνφασμένη με τη γενικότερη επίθεση. Οι 4000 απολύσεις αναπληρωτών, οι αλλαγές στο ωρολόγιο πρόγραμμα του γυμνασίου, η κατάργηση των υπευθύνων στα εργαστήρια, οι συγκωνεύσεις και κατάργησεις τμημάτων στα ΕΠΑΛ, οι αντιδραστικές ρυθμίσεις για την Ειδική Αγωγή, ο εκπαιδευτικός λαστίκο, οι μηδενικές υπηρεσιακές μεταβολές, συνθέτουν το παζλ της πολιτικής των περικοπών και του λεγόμενου εξορθολογισμού.

Το πλήγμα στα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών είναι τεράστιο. Σ' αυτό το περιβάλλον ακόμα πιο αποφασιστικά δρομολογούνται και μια σειρά αναδιρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα που στοχεύουν στην αντιδραστική προσαρμογή του σχολείου στις ανάγκες της αγοράς, όπως η μαθητεία στα ΕΠΑΛ, το διετές Λύκειο εξεταστικό κέντρο, η “αυτονομία” της σχολικής μονάδας για να προσδεθεί στην αγορά, το άνοιγμα της διαδικασίας “αξιολόγησης” - ελέγχου του σχολείου και του εκπαιδευτικού κ.ά.

Μόνο σε σύγκρουση μ' αυτό το δρομο υπάρχει φιλολαϊκή διέξοδος!

Ζωή με δικαιώματα και ταυτόχρονα όρκοι πίστης στην Ε.Ε., το ΝΑΤΟ και τις απαιτήσεις του ΣΕΒ δεν συμβιβάζονται. Χρειάζεται κίνημα αντίστοιχο των απαιτήσεων και των αναγκών της εποχής. Συνδικάτα και συνδικαλιστές που θα το υπηρετούν.

Κάνε ένα θαρραλέο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Άλλαξε την κατάσταση στην ΟΛΜΕ.

Στήριξε αποφασιστικά την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών!

Τα συνδικάτα οφείλουν να είναι απέναντι σε όλες τις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, να οργανώνουν την πάλη των εργαζομένων και όχι να είναι στηρίγματα της κυβερνητικής εναλλαγής.

Η ουσία της απαξίωσης και της κρίσης στην οποία βρίσκεται η ΟΛΜΕ είναι ότι διαχρονικά οι ηγεσίες της αποτέλεσαν στηρίγματα όλων των κυβερνήσεων.

Όλοι μαζί ΣΥΝΕΚ - ΔΑΚΕ – ΠΑΣΚ/ΠΕΚ - ΜΕΤΑ/ΛΑΕ υποτάσσουν το κίνημα σε “ξένες σημαίες”.

Υιοθέτησαν τη στρατηγική της Ε.Ε.

για την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, τη στρατηγική που άνοιξε το δρόμο για τη άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο, τις απολύσεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις ιδιωτικοποιήσεις, το τσάκισμα μισθών. Αυτή η πολιτική τσάκισε τους εργαζόμενους και απογείωσε τα κέρδη των μονοπωλίων.

Αποδέχτηκαν ή εξωράισαν τις Ευρωενωσιακές κατευθύνσεις για την εκπαίδευση.

Στηρίζουν τον πυρήνα του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος, που αναπαράγει τις ανισότητες και τους ταξικούς φραγμούς, οδηγεί στην πρόωρη κατάρτιση

και τη διαφοροποίησης των μαθητών. Στηρίζουν το αντιδραστικό περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, την εξύμνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της επιχειρηματικότητας.

Κράτησαν τον κλάδο σε απομόνωση από το υπόλοιπο εργατικό κίνημα,

από τις αγώνες και τους προβληματισμούς των λαϊκών οικογενειών για τη μόρφωση των παιδιών τους. Η ηγεσία της ΟΛΜΕ έφτασε σε σημείο να εμποδίσει τη συμμετοχή της Συνομοσπονδίας γονέων (ΑΣΓΜΕ) από συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Εναντιώθηκε στη στήριξη των μαθητικών αγώνων και κινητοποιήσεων.

ΣΥΝΕΚ – ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΜΕΤΑ/ΛΑΕ από κοινού με **ΔΑΚΕ** και **ΠΑΣΚ/ΠΕΚ** οδήγησαν το **συνδικαλιστικό κίνημα σε εκφυλισμό.**

Ειδικά πριν γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση είχαν αποθεώσει τη μορφή των πολυήμερων απεργιών, ακόμα και των “ευέλκτων” απεργιών χωρίς απεργούς. Ο τυχοδιωκτισμός τους τσάκισε το κίνημα και απογοήτευσε ακόμα και αγωνιστικές δυνάμεις.

Διαμόρφωσαν διαχρονικά θέσεις μέσα από τα συνέδρια της ΟΛΜΕ,

από κοινού πολλές φορές και με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (π.χ. 4ο έτος Μαθητείας), τις οποίες στην πορεία αξιοποίησαν οι κυβερνήσεις για να νομοθετήσουν.

Η ΟΛΜΕ όλη την προηγούμενη διετία ήταν **πραγματικά εξαφανισμένη από την προσπάθεια οργάνωση της πάλης.**

Ήταν όμως παρούσα στη στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής. Ήταν κομπάρσος στο διάλογο απάτη για την Παιδεία και πρωταγωνιστής στην εξαπάτηση με τους δήθεν 20.000 μόνιμους διορισμούς. Αντί να αποκαλύψει την κυβερνητική παγίδα πρότεινε κριτήρια διορισμών και κατέθετε προτάσεις νόμου προς το Υπουργείο Παιδείας.

Η ηγεσία της ΟΛΜΕ είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα κυβερνητικού συνδικαλισμού

Πρώην συνδικαλιστές, πρόεδροι ΕΛΜΕ αλλά και **της ΟΛΜΕ βρίσκονται σε κρίσιμα κυβερνητικά πόστα στο Υπουργείο Παιδείας.** Προωθούν μέχρι κεραίας τα μέτρα, τις περικοπές, τον “εξορθολογισμό” στην εκπαίδευση. Κάνουν τα ακριβώς αντίθετα απ’ αυτά που έλεγαν ως συνδικαλιστές.

Η όποια κριτική κάνει η ΔΑΚΕ στις ΣΥΝΕΚ, προεκλογικά, είναι κούφια και προσχηματική

Η παράταξη της Ν.Δ. έχει βάλει τη σφραγίδα της στον προσανατολισμό της ΟΛΜΕ. **Ήταν στο σύνολο των αποφάσεων του Δ.Σ. χέρι – χέρι με τις ΣΥΝΕΚ.** Η ΔΑΚΕ επιδιώκει να παίξει στο ίδιο παιχνίδι της κυβερνητικής εναλλαγής όπως και οι ΣΥΝΕΚ πριν δύο χρόνια. Τότε ήταν οι ΣΥΝΕΚ, από κοινού με ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ και ΜΕΤΑ/ΛΑΕ, στα “κάγκελα” υπέρ της κυβερνητικής εναλλαγής. Μετέτρεψαν συνειδητά την ΟΛΜΕ σε σκαλοπάτι για να έρθει στα πράγματα η κυβέρνηση της “πρώτης φοράς αριστερά”. Τώρα η ΔΑΚΕ, σε αντεστραμμένους ρόλους, θέλει να κάνει το ίδιο. Να στηρίξει την προσπάθεια της Ν.Δ. να γίνει κυβέρνηση.

Απευθύνουμε το εξής ερώτημα: Η στάση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και του ΜΕΤΑ/ΛΑΕ

οι οποίοι από κοινού με τις ΣΥΝΕΚ έδωσαν ψυχή και σώμα για να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση συνέβαλλε ή υπονόμεισε την πάλη των εργαζομένων;

Η ηγεσίες των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και του ΜΕΤΑ/ΛΑΕ δεν εξαπατήθηκαν όπως λένε από το ΣΥΡΙΖΑ. **Από κοινού παγίδευσαν και εξαπάτησαν τους εργαζόμενους.** Μαζί συσκοτίζαν τις αιτίες της κρίσης μιλώντας για golden boys και καζίνοκαπιταλισμό. Μαζί στην Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ αποφάσιζαν τη συγκρότηση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου του χρέους για να βρουν το “νόμιμο” και επαχθές μέρος του. Μαζί έκτισαν τις πλαστές διαχωριστικές γραμμές μνημόνιο – αντιμνημόνιο καλύπτοντας την αιτία των μέτρων που είναι η ανάγκη του κεφαλαίου να βγει από τη κρίση του.

Μαζί μιλούσαν για την “πρώτη φορά αριστερά”, μαζί στήριξαν την κυβερνητική διαπραγμάτευση που μας φόρτωσε στο τέλος ένα 3ο Μνημόνιο.

Η γραμμή που υιοθετούν για δήθεν φιλολαϊκές λύσεις στο έδαφος του συστήματος, είναι δοκιμασμένη, χρεοκοπημένη και επιζήμια, έχουμε πλέον όλοι πείρα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και της πρώτης και της δεύτερης φοράς.

Ο ρηκός ευρωσκεπτικισμός που προβάλλουν είναι πλήρως ενσωματωμένος στο σύστημα. Αξιοποιείται από τμήματα του κεφαλαίου στα πλαίσια γενικότερων ανακατατάξεων, σχεδιασμών αναμόρφωσης της Ευρωζώνης και της Ε.Ε. Έφτασαν στο σημείο να στηρίζουν ως λύση την επιλογή του εθνικού νομίσματος χωρίς ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας δηλαδή, να ταυτίζονται με μεγάλα συγκροτήματα του τύπου και τμήματα επιχειρηματικών κύκλων που καμία σχέση δεν έχουν με τις αγωνίες του λαού, με τον πόθο για μια ζωή χωρίς ιμπεριαλιστικά δεσμά και εκμεταλλευτές πάνω από το κεφάλι του.

Αυτές οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι μέρος το προβλήματος!

Χρειάζεται να δυναμώσει ακόμα πιο αποφασιστικά η γραμμή του αγώνα, η γραμμή της ταξικής πάλης!!

Μπορούμε να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει, ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας.

Η στάση απέναντι στη νέα γενιά είναι κριτήριο για κάθε εκπαιδευτικό

Η μόρφωση δεν είναι μόνο ζήτημα γνώσης. Είναι ζήτημα ζωής.

Από τις τάξεις που διδάσκουμε περνούν χιλιάδες και χιλιάδες μαθητές παιδιά εργατικών - λαϊκών οικογενειών. Ταυτόχρονα με την αναγκαία διαδικασία μετάδοσης της γνώσης, πιστεύουμε ότι οι αγωνιστές εκπαιδευτικοί έχουμε ευθύνη να καλλιεργήσουμε ιδανικά, αξίες και στάσεις ζωής στη νέα γενιά που θα έρχονται σε αντιπαράθεση με τα σάπια ιδανικά του ανταγωνισμού, του ατομισμού και της ανθρωποφαγίας που αναπαράγει το σύστημα.

- ✓ **Έχουμε ευθύνη** να διδάξουμε την επιστημονική γνώση, την αλήθεια, την πραγματική ιστορία.
- ✓ **Να είμαστε δίπλα** στις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της νέας γενιάς. Να δημιουργήσουμε κριτήρια, αντισώματα απέναντι στη ναρκωκουλτούρα, τη φυγή από την πραγματικότητα.
- ✓ **Να ορθώσουμε** φραγμό απέναντι στο φασισμό και το ναζιστικό δηλητήριο.
- ✓ **Να μη δεχτούμε** από τις τάξεις μας να βγαίνουν νέοι με σκυμμένο κεφάλι, υποταγμένοι και αναλώσιμοι στις ορέξεις του κεφαλαίου.

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες καθηγητές που κάνουν τέτοια προσπάθεια στις τάξεις και το σχολείο τους με όλα τα μέσα που διαθέτουν κόντρα σε δυσκολίες και εμπόδια.

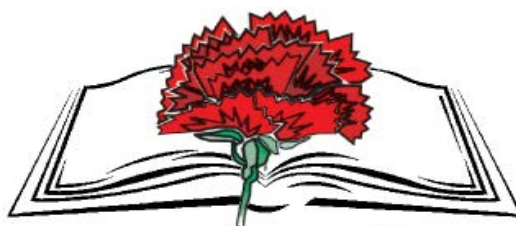
Υπάρχει λύση! Υπάρχει διέξοδος από τη σημερινή κατάσταση!

Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, παραγωγικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, ώστε να υπάρχει ανάπτυξη υπέρ της πλατιάς λαϊκής πλειοψηφίας. Να υπάρχει αξιοπρεπής ζωή και δουλειά με δικαιώματα, σχολείο πραγματικά δωρεάν, σύγχρονης γενικής παιδείας για όλα τα παιδιά, χωρίς ταξικούς φραγμούς. Εμπόδιο για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας είναι ότι τη δουλειά και τον κόπο των εργαζόμενων τον καρπώνεται μια χούφτα μονοπωλιακού όμιλοι. Αυτό πρέπει ν' ανατραπεί.

Προϋπόθεσή για να έρθει πιο κοντά αυτό το μέλλον είναι η πάλη που διεξάγεται καθημερινά να έχει στόχο και προοπτική να στοχεύει σε έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης με αποδέσμευσή από τις ενώσεις των ιμπεριαλιστών την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ και το λαό στο τιμόνι της εξουσίας.

Απευθύνουμε κάλεσμα συμπόρευσης και αγώνα σε κάθε συναδέλφισσα και συνάδελφο που αγωνιά για το μέλλον, που προβληματίζεται, που δεν συμβιβάζεται με τη σημερινή βαρβαρότητα.

Μπορούμε μαζί, ανεξάρτητα από επιμέρους διαφωνίες και προβληματισμούς, ανεξάρτητα από επιλογές που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια, ν' αλλάξουμε την κατάσταση, να ανασάνει η ομοσπονδία από τις δυνάμεις παλιού και νεόκοπου κυβερνητικού συνδικαλισμού και των συνοδοιπόρων του που την έχουν φέρει σε τέλμα.

Ψηφίζουμε

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών